Històries naturals

Els humans tota la vida ens hem sentit el centre del món, fins i tot ho descrivim, amb un pèl de cinisme, amb un concepte concret: antropocentrisme. Tot ho veiem des del nostre punt de vista i, quan la realitat no s'ajusta a aquesta visió, ho canviem a caprici. Al nostre voltant tot acaba tenint forma humana, fins i tot els animals, en els contes infantils, els transfigurem en éssers que caminen amb les potes del darrere i que parlen com nosaltres.

Ens sentim còmodes pensant que som en el punt culminant de la piràmide creativa i que no hi ha cap altre ésser que sigui millor que l'Homo sapiens. Però, com sempre, la ciència arriba per a desmentir-ho. Recentment un enginyer agrònom especialitzat en biofísica i neurobiologia, Stefano Mancuso, ha publicat una sèrie de treballs en els quals defensa la idoneïtat i fins i tot la superioritat del món vegetal en qüestió d'organització, capacitat de supervivència i d'intel·ligència.

Tot això passa perquè les plantes, al contrari que els animals, no tenen un centre de comandament centralitzat i això les fa menys vulnerables i més fortes. Els humans, que hem recreat en l'entorn i en l'ordre social el nostre erroni disseny animal, ara veiem que ens hem equivocat del tot. L'univers verd no tan sols és més eficaç sinó que també és molt més democràtic.

De fet la humanitat ja fa temps que intueix tot això, internet és la darrera prova d'una estructura sense centre, molt més semblant al món vegetal que a l'animal i molts dels projectes que s'hi desenvolupen també ho són, com és el cas de la Viquipèdia. I si he de ser franc, he de dir que jo també havia sospitat aquesta superioritat del món vegetal, influït potser per aquell personatge de les Històries naturals de Jules Renard, que acaba adoptat per una família d'arbres, aprèn a callar i es dedica a contemplar els núvols que passen.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/01/13/histories-naturals/889677.html?utm_source=rss